

21-5-1975

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
Nr. 3770/I/P
[REDACTED]

Betreft : bibliotheek te Remersdaal - Bord.

Mijnheer de Minister,

Bij brief van 24 oktober 1973 Algemene Directie van de Nationale Zaken - Directie van de Nationale Instellingen en van de Rechtskundige Dienst Nr. T.A. 306/2793, hebt U de Commissie om advies gevraagd betreffende de parlementaire vraag nr. 178 die op 17 augustus 1973 door de heer Volksvertegenwoordiger RASKIN werd gesteld i.v.m. een eentalig Frans opschrift aangebracht op het bibliotheekgebouw van Remersdaal in de Voerstreek. Die gemeente behoort tot een Nederlands taalgebied en heeft een speciale taalregeling.

De Commissie heeft die zaak ter zitting van 27 februari 1975 onderzocht.

Uit de inlichtingen die bij de adjunct arrondissementscommissaris van de Voerstreek werden ingewonnen, blijkt dat er in Remersdaal geen gemeentelijke bibliotheek bestaat; maar wel een private bibliotheek die is bestemd voor franstalig publiek en gevestigd is in het gemeentehuis waar zij een afzonderlijk en uitsluitend voor haar bestemd lokaal inneemt dat zij in 1963 op privé initiatief werd gesticht en in 1965 werd erkend door de Minister van Franse Cultuur die haar sindsdien jaarlijkse toelagen verleent. Anderdeels stelt het gemeentebestuur van Remersdaal gratis een lokaal ter beschikking van die bibliotheek; die terbeschikkingstelling maakte geen voorwerp uit van ~~een~~ beslissing van het college van burgemeester en schepenen of van de gemeenteraad, maar vloeit voort uit een "gewoon eensgezind akkoord van de gemeenteraadsleden".

./.

Private culturele instellingen vallen niet onder toepassing van de taalwetgeving, ter ware zij belast zijn met een opdracht die het kader van een privaat bedrijf te buiten gaat of die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, 2° en § 2 der S.W.T.) wat in casu niet het geval is.

Bovendien is de Commissie van oordeel dat een beslissing die een gemeente treft in verband met het huisvesten van een private instelling in haar lokalen, te maken heeft met de gemeentelijke autonomie en dat het huisvesten van een dergelijke instelling niet tot gevolg heeft dat zij onder de toepassing van de taalwetgeving valt.

Verder oordeelt de Nederlandse afdeling in haar advies nr. 1918/A-B-I van 4 april 1967 dat de reclame die door particulieren wordt aangebracht op openbare eigendommen of inrichtingen, niet door de S.W.T. wordt geregeld.

Daaraan moet dan nog worden toegevoegd dat het gaat om een instelling waarvan de culturele activiteit één enkel taalgroep aanbelangt.

Bijgevolg is de Commissie bij eenparigheid van stemmen van oordeel dat het eentalig Frans opschrift op een gemeentelijk gebouw waardoor wordt aangeduid dat dit gebouw een private bibliotheek herbergt niet strijdig is met de taalwetgeving.

De Commissie stelt niettemin voor het betrokken gemeentebestuur te verzoeken er voortaan voor te waken dat op de gemeentelijke gebouwen slechts berichten zouden worden aangebracht die niet de indruk wekken dat zij uitgaan van de gemeente.

Zij suggereert derhalve dat het private karakter van de bibliotheek duidelijk zou worden vastgesteld.

Met bijzondere hoogachting,

DE VOORZITTER,

